

Cauza C-797/19**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

24 octombrie 2019

Instanța de trimitere:

Bundesfinanzhof (Germania)

Data deciziei de trimitere:

13 martie 2019

Reclamantă și recurentă:

B-GmbH

Pârât și intimat în recurs:

Finanzamt D (Biroul Vamal din D)

Obiectul litigiului principal

Distribuire de profit deghizate ale unei societăți cu răspundere limitată (GmbH), al cărei asociat unic este o comună - Neaplicarea principiului potrivit căruia distribuțiile de profit deghizate trebuie reintegrate în venitul extrabilanțier al societății - Chestiunea dacă acest lucru reprezintă un ajutor de stat

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Interpretarea dreptului Uniunii, articolul 267 TFUE

Întrebarea preliminară

Articolul 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că reprezintă un ajutor de stat care intră sub incidența acestei dispoziții situația în care, conform reglementărilor unui stat membru, pierderile (permanente) ale unei societăți de capital rezultate dintr-o activitate economică desfășurată în absența unor remunerații care să acopere costurile

trebuie considerate, în principiu, distribuiri de profit deghizate și, prin urmare, nu pot diminua profitul societății de capital, însă, în cazul societăților de capital în care majoritatea drepturilor de vot aparțin în mod direct sau indirect unor persoane juridice de drept public, nu trebuie aplicate consecințele juridice respective în privința operațiunilor care generează pierderi (permanente) dacă societățile în cauză desfășoară operațiunile menționate pentru motive legate de politica în domeniul transporturilor, al mediului, al asistenței sociale, al culturii, al educației sau al sănătății?

Dispoziții ale dreptului comunitar citate

Articolele 107 și 108 TFUE

Dispozițiile naționale invocate

Körperschaftsteuergesetz (Legea privind impozitul pe profit, denumită în continuare „KStG”), astfel cum a fost modificată prin Jahressteuergesetz 2009 (denumită în continuare „Legea fiscală anuală 2009”), articolul 4 alineatul (6), articolul 8 alineatul (3) a doua teză, alineatul (7) prima teză punctul 2 și a doua teză alineatul (9), articolul 34 alineatul (6)

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii

- 1 Reclamanta și recurenta, o societate cu răspundere limitată (GmbH), furnizează energie, apă și servicii de telecomunicații către populație, entități comerciale, industriale, agricole și instituții publice. În plus, aceasta operează și exploatează, printre altele, piscine. Capitalul social al reclamantei este deținut în proporție de 100 % de orașul A. Recurenta este, așadar, o așa-numită „societate proprie” a unei comune.
- 2 În anul 1998, reclamanta a preluat o piscină interioară de la orașul A. După ce, inițial, aceasta a transferat exploatarea piscinei interioare unei filiale pe care o deținea în totalitate, iar aceasta sistase activitățile sale de administrare la începutul anului 2002, în anii în litigiu (2002 și 2003), reclamanta a exploatat ea însăși piscina interioară. În anii în cauză, 2002 și 2003, exploatarea piscinei interioare a generat pierderi.
- 3 În cadrul unui control fiscal efectuat la reclamantă, inspectorul a considerat că pierderile provenite din exploatarea directă a piscinei ar trebui considerate distribuiri de profit deghizate (denumite în continuare „distribuiri de profit deghizate”). Pârâtul și intimatul în recurs, deși a aderat în principiu la concluziile inspectorului, nu a apreciat pierderile menționate anterior drept distribuiri deghizate, ci drept cheltuieli de exploatare nedeductibile, adoptând la 15 decembrie 2011 decizii de impunere corespunzătoare.

- 4 În cea mai mare parte, contestațiile introduse împotriva acestor decizii nu au fost admise. În decizia privind calea de atac din 30 aprilie 2013, pierderile din exploatarea directă a piscinei interioare au fost luate în considerare ca cheltuieli de exploatare nedeductibile în cuantum de ... euro (2002) și de ... euro (2003). Prin hotărârea din 22 iunie 2016, acțiunea intentată ca urmare a acestei decizii a fost respinsă ca nefondată de Finanzgericht Mecklenburg-Vorpommern (Tribunalul Fiscal din Mecklenburg-Pomerania Occidentală, denumit de asemenea „FG”). Cu toate acestea, FG a apreciat pierderile înregistrate în anii în cauză drept distribuiri deghizate în favoarea asociatului reclamantei, orașul A.
- 5 Împotriva acestei concluzii se îndreaptă recursul reclamantei, prin care aceasta invocă o încălcare a dreptului material.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 6 O societate poate să își repartizeze profiturile sale în mod deschis, conform dispozițiilor de drept al societăților, sau în mod deghizat. Repartizarea profiturilor în mod deghizat este denumită distribuire de profit deghizată. Astfel de distribuiri deghizate nu pot diminua beneficiul și trebuie (re)adăugate la venitul din afara bilanțului al societății în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) a doua teză din KStG. Instituția juridică a distribuțiilor de profit deghizate are drept obiectiv să împiedice diminuarea veniturilor societății care rezultă din raportul de asociere și, prin urmare, care nu este legată de exploatare. În această privință, articolul 8 alineatul (3) a doua teză din KStG reglementează numai consecințele juridice, iar nu și condițiile necesare pentru existența unor distribuiri deghizate. Acestea au fost dezvoltate de jurisprudența Bundesfinanzhof (Curtea Federală Fiscală, Germania, denumită în continuare „BFH”).
- 7 Potrivit jurisprudenței BFH, o distribuire de profit deghizată în sensul articolului 8 alineatul (3) a doua teză din KStG, efectuată la o societate de capitaluri trebuie interpretată ca o diminuare a patrimoniului care rezultă din raportul de asociere. În cea mai mare parte din cauzele soluționate, jurisprudența a apreciat că distribuirea a rezultat din raportul de asociere atunci când societatea de capital a acordat acționarului său un avantaj financiar pe care nu l-ar fi acordat unui neasociat, aplicând diligența unui administrator informat și prudent.
- 8 BFH a statuat, printre altele, că o distribuire de profit deghizată poate exista și atunci când o societate de capital efectuează operațiuni fără o contraprestație adecvată, în interesul privat al asociaților acesteia și care determină pierderi la nivelul societății.
- 9 Pentru o mai bună înțelegere a situației din speță, instanța de trimitere se pronunță de asemenea cu privire la formele activității economice a comunelor, precum și cu privire la posibilitățile acestora de a consolida operațiunile care generează profit cu cele care generează pierderi. Activitatea economică a comunelor se derulează în mod normal sub două forme de organizare. Pe de o parte, o persoană juridică de drept public poate să deruleze o activitate economică prin intermediul unor așa-

numite „întreprinderi cu caracter comercial” („Betriebe gewerblicher Art”, denumite în continuare „BgA”). În cadrul acestora, subiect fiscal se consideră a fi persoana juridică de drept public, dar stabilirea profitului se realizează în mod separat pentru fiecare BgA. Pe de altă parte, persoanele juridice de drept public pot recurge la forma juridică a societății de capital în scopul activităților lor economice. Aceste societăți de capital sunt cunoscute sub denumirea de „societăți proprii”.

- 10 Înainte de intrarea în vigoare a Legii fiscale anuale din 2009, nu era reglementată prin lege măsura în care este posibilă, pe de o parte, în cazul BgA, iar pe de altă parte, în cazul societăților proprii, regruparea mai multor întreprinderi individuale - în special, regruparea întreprinderilor profitabile cu cele care înregistrează pierderi - într-o entitate fiscală în scopul stabilirii profitului, acest aspect constituind în mai multe rânduri obiectul unor hotărâri judecătorești.
- 11 În ceea ce privește chestiunea calculării și impozitării profitului, în principiu, în cazul BgA, acestea sunt efectuate separat pentru fiecare întreprindere în parte. Așadar, profitul impozabil al unei BgA nu poate fi compensat cu pierderile unei alte BgA, pentru a reduce sarcina fiscală. Jurisprudența și administrația financiară au dezvoltat și au aplicat așa-numite „principii de consolidare”, potrivit cărora, în mod excepțional, a fost recunoscută în scop fiscal, drept un singur BgA, o regrupare organizatorică a mai multor întreprinderi similare, precum și a mai multor întreprinderi de furnizare de utilități (electricitate, apă, gaz sau căldură), precum și întreprinderi de aprovizionare și de transporturi, pentru motivul că activitățile exercitate în cadrul acestora ar putea fi subsumate aceleiași idei, și anume furnizarea unor servicii către populație. În privința BgA, aceste „principii de consolidare” au fost reglementate la articolul 4 alineatul (6) din KStG, prin Legea fiscală anuală din 2009.
- 12 Chestiunea referitoare la principiile pe baza cărora domenii diferite de activitate economică lucrativă ale unei persoane juridice de drept public pot fi asociate în cadrul unei societăți proprii sub forma juridică a unei societăți de capital nu a fost apreciată în mod uniform de jurisprudență și de administrația financiară în perioada anterioară Legii fiscale anuale din 2009.
- 13 Prin Legea fiscală anuală din 2009, care a modificat KStG, legiuitorul a creat pentru prima dată dispoziții legislative privind tratamentul fiscal al întreprinderilor care generează pierderi permanente care funcționează ca BgA sau ca societăți proprii deținute de persoane juridice de drept public. În ceea ce privește societățile proprii, articolul 8 alineatul (7) prima teză punctul 2 din noua versiune a KStG prevede că, în cazul în care, în cadrul societăților de capital, majoritatea drepturilor de vot aparțin în mod direct sau indirect unor persoane juridice de drept public, operațiunile care generează pierderi permanente nu au consecințele juridice ale unei distribuii deghizate doar pentru că societățile în cauză desfășoară asemenea operațiuni. Conform articolului 8 alineatul (7) a doua teză din noua versiune a KStG, o operațiune generează pierderi permanente atunci când societățile în cauză desfășoară o activitate economică în absența unor remunerații

care să acopere costurile, din motive legate de politica în domeniul transporturilor, al mediului, al asistenței sociale, al culturii, al educației sau al sănătății. Articolul 34 alineatul (6) a patra teză din noua versiune a KStG prevede că noua dispoziție este deja aplicabilă perioadelor anterioare anului 2009. Astfel, dispoziția a fost declarată aplicabilă de asemenea în ceea ce privește anii 2002 și 2003, în discuție în prezenta cauză.

- 14 În plus, articolul 8 alineatul (9) din noua versiune a KStG a instituit un regim complex în ceea ce privește societățile proprii, care urmărește să asigure că pierderile privilegiate rezultate din operațiunile în pierdere permanente nu sunt compensate cu profiturile obținute din sectoare comerciale, care sunt considerate ca fiind „neasociabile” cu operațiunile care generează pierderi permanente. Astfel se urmărește, în final, crearea, pentru societățile proprii, a unei situații care să fie în conformitate cu principiile de consolidare prevăzute la articolul 4 alineatul (6) din noua versiune a KStG în ceea ce privește întreprinderile cu caracter comercial (BgA). Cu toate acestea, dispoziția prevăzută la articolul 8 alineatul (9) din noua versiune a KStG - spre deosebire de dispozițiile prevăzute la articolul 8 alineatul (7) din noua versiune a KStG - nu a fost prevăzută cu efect retroactiv, ci este aplicabilă abia începând din anul 2009 [articolul 34 alineatul (6) a noua teză din noua versiune a KStG].

Aprecierea litigiului în temeiul dreptului național:

- 15 Pierderile înregistrate de reclamantă în anii în litigiu constituie, în integralitatea acestora, distribuirii de profit deghizate către orașul A, în calitate de asociat unic, care majorează veniturile reclamantei. Faptul că la originea acestora se află raportul de asociere rezultă din faptul că un administrator informat și prudent nu ar renunța să solicite asociatului o compensare corespunzătoare a pierderilor. Administratorul informat și prudent nu ar fi dispus să presteze servicii pe care este obligat să le presteze asociatul unic și să suporte pierderi permanente din această cauză.
- 16 Cu toate acestea, ajustării în afara bilanțului a distribuțiilor de profit deghizate i se opune noul regim prevăzut la punctul 2 al primei teze coroborat cu a doua teză de la articolul 8 alineatul (7) din noua versiune a KStG, instituită prin Legea fiscală anuală din 2009, potrivit căruia în cazul societăților de capital în care majoritatea drepturilor de vot aparțin în mod direct sau indirect unor persoane juridice de drept public și în privința cărora se demonstrează că pierderile care rezultă din operațiuni care generează pierderi permanente sunt suportate exclusiv de acționari, pentru simplul fapt că societățile în cauză desfășoară asemenea operațiuni. Condițiile prevăzute la articolul 8 alineatul (7) prima teză punctul 2 coroborat cu a doua teză din noua versiune a KStG sunt îndeplinite în speță.
- 17 În cadrul aplicării articolului 8 alineatul (7) prima teză punctul 2 coroborat cu a doua teză din noua versiune a KStG, pierderile din exploatarea piscinei interioare pot fi compensate cu rezultatele celorlalte sectoare operaționale ale reclamantei (furnizare de energie și de apă etc.). În consecință, reclamanta are posibilitatea, pe

de o parte, de a compensa pierderile din exploatarea piscinei interioare cu celelalte entități ale reclamantei (furnizare de energie și de apă etc.) și, pe de altă parte, de a-și diminua în mod corespunzător profitul și, prin urmare, totodată impozitul pe profit datorat pentru anii în cauză.

Aprecieri în temeiul dreptului Uniunii:

- 18 Trebuie să se stabilească dacă acest avantaj fiscal în conformitate cu articolul 8 alineatul (7) prima teză punctul 2 coroborat cu a doua teză din noua versiune a KStG constituie un ajutor de stat care intră sub incidența articolului 107 alineatul (1) TFUE și, prin urmare, este supus interdicției de punere în aplicare prevăzute la articolul 108 alineatul (3) TFUE, întrucât a fost instituit fără respectarea procedurii de examinare preliminară prevăzute la articolul 108 alineatul (3) TFUE.
- 19 Această chestiune este relevantă pentru soluționarea prezentei cauze. Dacă articolul 8 alineatul (7) din noua versiune a KStG ar implica un ajutor în sensul articolului 107, dispoziția prevăzută la articolul 108 alineatul (3) a treia teză TFUE nu ar fi aplicabilă până la pronunțarea unei decizii a Comisiei cu privire la compatibilitatea avantajului fiscal cu piața internă. Recursul ar trebui suspendat până la adoptarea deciziei de către Comisie. În schimb, în cazul în care avantajul fiscal prevăzut la articolul 8 alineatul (7) din noua versiune a KStG nu constituie un ajutor interzis, se impune anularea hotărârii pronunțate de FG și admiterea acțiunii. Recursul reclamantei ar fi fondat. Reclamanta ar putea solicita să beneficieze de avantajul fiscal.
- 20 Instanța de trimitere consideră că, în speță, există un ajutor de stat. În această privință, prezintă următoarele observații.
- 21 Potrivit jurisprudenței constante a Curții, pentru calificarea unei măsuri naționale drept „ajutor de stat” în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, este necesară îndeplinirea tuturor condițiilor următoare (a se vedea Hotărârea din 19 decembrie 2018, A-Brauerei, C-374/17, EU:C:2018:1024, punctul 19).
- 22 În primul rând, trebuie să fie vorba despre o intervenție a statului sau prin intermediul resurselor de stat care favorizează, în mod indirect sau direct, întreprinderi sau care poate fi considerată un avantaj economic pe care întreprinderea beneficiară nu l-ar fi obținut în condiții de piață normale (Hotărârea din 9 octombrie 2014, Ministerio de Defensa și Navantia, C-522/13, EU:C:2014:2262, punctul 21).
- 23 Avantajul fiscal prevăzut la articolul 8 alineatul (7) prima teză punctul 2 coroborat cu a doua teză din noua versiune a KStG constituie un astfel de avantaj. Conform unei jurisprudențe constante a Curții, noțiunea de ajutor cuprinde nu numai prestații pozitive, ci și intervenții care, sub diverse forme, reduc sarcinile care grevează în mod normal bugetul unei întreprinderi și care, din acest motiv, fără să fie subvenții în sensul strict al termenului, au aceeași natură și efecte identice cu

acestea (Hotărârea Curții din 3 martie 2005, Heiser, C-172/03, EU:C:2005:130, punctul 36). Aceasta este situația în speță, în măsura în care articolul 8 alineatul (7) coroborat cu articolul 34 alineatul (6) a patra teză din noua versiune a KStG are drept efect corectarea în afara bilanțului de către reclamantă a pierderilor operaționale curente rezultate din exploatarea piscinei interioare.

- 24 În speță, un astfel de avantaj nu ar exista în ipoteza în care măsura de stat ar putea fi considerată o compensare a faptului că, prin exploatarea piscinei interioare, reclamanta îndeplinește eventual (de asemenea) obligații de interes economic general. Din jurisprudența Curții reiese că subvențiile publice care sunt acordate unor întreprinderi însărcinate în mod expres cu gestionarea unor servicii de interes economic general nu intră sub incidența articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru a compensa costurile generate de executarea acestor obligații [a se vedea Hotărârea din 24 iulie 2003, Altmark Trans și Regierungspräsidium (Consiliul Administrativ Regional) Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415]. În acest scop, trebuie îndeplinite condițiile menționate în Hotărârea Altmark Trans.
- 25 Aceste condiții sunt examinate de instanța de trimitere. În opinia acesteia, articolul 8 alineatul (7) a doua teză din noua versiune a KStG nu îndeplinește însă respectivele condiții. Dispoziția se limitează la a menționa în mod general câteva motive de aplicare generală care ar putea justifica un avantaj fiscal în favoarea unei operațiuni care generează pierderi permanente. Nu se poate identifica o definiție clară a obligațiilor de serviciu public și, cu atât mai puțin pot fi identificați parametrii pe baza cărora se calculează compensația, pentru a evita ca aceasta să confere un avantaj economic care ar putea favoriza întreprinderea beneficiară în raport cu întreprinderile concurente.
- 26 În plus, instanța de trimitere consideră că nici așa-numita exceptare sectorială prevăzută la articolul 106 alineatul (2) TFUE nu este nici de natură să excludă existența unui avantaj. Potrivit articolului 106 alineatul (2) TFUE, o compensație acordată de stat în schimbul prestării unui serviciu de interes economic general poate fi, în anumite condiții, compatibilă cu piața internă. În pofida diferențelor existente între un ajutor care nu reprezintă un ajutor de stat conform așa-numitei Hotărâri Altmark a Curții de Justiție și ajutoarele compatibile cu piața internă în conformitate cu articolul 106 alineatul (2) TFUE, trebuie, între timp, să se admită ca ipoteză o examinare juridică în mare măsură identică a condițiilor necesare pentru acordarea unei compensații admisibile (a se vedea Hotărârea Curții din 12 februarie 2008, BUPA și alții/Comisia, T-289/03, EU:T:2008:29).
- 27 În al doilea rând, articolul 107 alineatul (1) TFUE interzice ajutoarele care sunt de natură să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre. Comerțul intracomunitar este afectat de ajutorul acordat de un stat membru în special atunci când ajutorul respectiv consolidează poziția unei întreprinderi în raport cu alți concurenți din sectorul comercial respectiv (a se vedea Hotărârea din 10 ianuarie 2006, Cassa di Risparmio di Firenze și alții, C-222/04, EU:C:2006:8, punctul 141 și jurisprudența citată). Pe de altă parte, nu este necesar ca întreprinderea beneficiară să participe ea însăși la schimburile intracomunitare.

- 28 Aceste condiții sunt îndeplinite în prezenta cauză. Neefectuarea unei corecții extrajudiciare a distribuirii deghizate consolidează societățile proprii comunale din punct de vedere financiar. Astfel, posibilitatea concurenților potențiali din alte state membre de a deschide în Germania o piscină interioară similară cu cea pe care o exploatează reclamanta devine considerabil mai dificilă. În plus, în acest context, trebuie să se țină seama mai ales de faptul că, prin neefectuarea unei corecții extrajudiciare a distribuirii deghizate, se creează posibilitatea ca, în stabilirea venitului societății, să se compenseze pierderile curente cu profitul obținut din alte domenii de activitate (de exemplu, din furnizarea de energie și de apă etc.). Posibilitatea compensării pierderilor este, în orice caz, de natură să consolideze din punct de vedere financiar aceste domenii de activitate. Este logic că poate exista o situație de concurență cu furnizori privați interregionali din aceste domenii de activitate. Pentru acest motiv, ar fi irelevant dacă, în speță, exploatarea piscinei interioare poate constitui o activitate economică exclusiv locală.
- 29 În al treilea rând, măsura de intervenție trebuie să confere beneficiarului un avantaj selectiv. Aprecierea selectivității impune să se stabilească dacă, în cadrul unui anumit regim juridic, o măsură națională este de natură să favorizeze „anumite întreprinderi sau producerea anumitor bunuri” față de alte întreprinderi sau față de producerea altor bunuri care, având în vedere obiectivul urmărit de regimul respectiv, s-ar găsi într-o situație de fapt și de drept comparabilă și care sunt supuse astfel unui tratament diferențiat ce poate fi în esență calificat drept discriminatoriu (Hotărârile din 21 decembrie 2016, Comisia/World Duty Free Group și alții, C-20/15 P și C-21/15 P, EU:C:2016:981, punctul 54 și Comisia/Aer Lingus, C-164/15 P și C-165/15 P, EU:C:2016:990, punctul 51).
- 30 Pentru a califica o măsură fiscală națională drept „selectivă”, este necesar, într-o primă etapă, să se identifice regimul fiscal „normal” sau comun aplicabil în respectivul stat membru. Într-o a doua etapă, este necesar să se demonstreze că măsura fiscală în discuție derogă de la regimul comun în măsura în care introduce diferențieri între operatori care se găsesc, în raport cu obiectivul urmărit de acest regim comun, într-o situație de drept și de fapt comparabilă (Hotărârea din 21 decembrie 2016, Comisia/World Duty Free Group și alții, C-20/15 P și C-21/15 P, EU:C:2016:981, punctul 57).
- 31 În speță, articolul 8 alineatul (7) punctul 2 prima teză coroborat cu articolul 8 alineatul (7) a doua teză din noua versiune a KStG stabilește o derogare, în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) a doua teză din noua versiune a KStG, de la normele generale privind ajustarea în afara bilanțului a distribuțiilor de profit deghizate în cazul societăților proprii ale unei persoane juridice de drept public, în cazul în care acestea continuă să exercite o activitate în temeiul unor considerente de ordin general, chiar dacă înregistrează pierderi permanente din această activitate. Noul regim prevăzut de articolul 8 alineatul (7) prima teză punctul 2 coroborat cu de articolul 8 alineatul (7) a doua teză din noua versiune a KStG acordă, așadar, societăților proprii ale unei persoane juridice de drept public posibilitatea de a nu efectua o ajustare în afara bilanțului a distribuțiilor de profit

deghizate. În concluzie, este creată astfel posibilitatea, pentru aceste întreprinderi, de a compensa pierderile curente cu profitul obținut din alte domenii de activitate atunci când se stabilește venitul societății. Având în vedere obiectivul urmărit prin regimul general al unei distribuiri de profit deghizate, astfel cum este prevăzut la articolul 8 alineatul (3) a doua teză din KStG, potrivit căruia diminuările patrimoniului cauzate de raportul de asociere nu pot să diminueze baza de impozitare, toate societățile de capital, în calitate de operatori economici, se găsesc într-o situație de fapt și de drept comparabilă. Prin urmare, în discuție este o situație de selectivitate sectorială în favoarea anumitor întreprinderi din domeniul serviciilor de interes general.

- 32 În al patrulea rând, aceasta trebuie să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența. Potrivit jurisprudenței Curții, nu este necesar să se demonstreze, în acest context, o denaturare efectivă a concurenței, ci doar să se examineze dacă ajutorul este de natură să denatureze concurența (a se vedea Hotărârea din 10 ianuarie 2006, Cassa di Risparmio di Firenze și alții, C-222/04, EU:C:2006:8, punctul 140 și jurisprudența citată).
- 33 În speță, trebuie să se considere că articolul 8 alineatul (7) prima teză punctul 2 coroborat cu articolul 8 alineatul (7) a doua teză din noua versiune a KStG poate prejudicia concurența. Totodată, trebuie să se țină seama în această privință de faptul că, prin neefectuarea unei ajustări în afara bilanțului a distribuiri de profit deghizate, mai întâi se creează posibilitatea ca, atunci când se stabilește venitul societății, să se compenseze pierderile curente cu profitul obținut din alte domenii de activitate (de exemplu, din furnizarea de energie și de apă etc.) și, astfel, să se diminueze sarcina fiscală a acestor domenii de activitate lucrative. Este logic că poate exista o situație de concurență cu furnizori privați interregionali din aceste domenii de activitate.
- 34 Pe de altă parte, potrivit instanței de trimitere, nu este în discuție nici un așa-numit ajutor „*de minimis*”, care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 (JO 2006, L 379, p. 5, Ediție specială, 8/vol. 5, p. 96). Potrivit acestui regulament, ajutoarele care nu depășesc valoarea totală de 200 000 de euro pe durata a trei exerciții fiscale nu constituie ajutoare de stat, deoarece nu afectează în mod esențial concurența și schimburile comerciale dintre statele membre. Independent de aspectul dacă acest quantum ar putea să fie depășit în prezenta cauză, din jurisprudența Curții reiese că o reglementare națională, care nu prevede o limitare a cuantumului pe care o întreprindere îl poate obține, nu intră în mod automat sub incidența regimului „*de minimis*” instituit prin comunicarea Comisiei (a se vedea Hotărârea din 3 martie 2005, Heiser, C-172/03, EU:C:2005:130).
- 35 În plus, potrivit instanței de trimitere, în prezenta cauză nu este în discuție nici un ajutor „existent”, ci un ajutor „nou”, în sensul articolului 108 alineatul (3) TFUE, care este, prin urmare, supus interdicției de aplicare prevăzută la articolul 108 alineatul (3) a treia teză TFUE.

- 36 Pentru a se stabili dacă teza susținută de instanța de trimitere este corectă în speță și există în mod efectiv un ajutor de stat, Curții de Justiție îi este adresată întrebarea menționată anterior, în vederea pronunțării unei decizii preliminare.

DOCUMENT DE LUCRU